

Tijdsaspecten, driedelig

Een driedelige muzikale tijdsstructuur gedraagt zich als een vierdelige waaraan het laatste element ontbreekt. Hierdoor blijft de onderlinge hiërarchie ongewijzigd en ontstaat de typische swing, die het driedelige eigen is. Dit kan een maat zijn of een trioel of een groepje van achtsten of zestienden in 3/8, 3/16, 6/8, 9/8, 12/8 enz. Een echt zuiver driedelige tijndeling is zeldzaam. Een voorbeeld is: een Arietta van Joseph Haydn in $\frac{3}{4}$ maat met in de begeleiding doorlopend triolen.

Arietta

Joseph Haydn

Terug naar de hiërarchie in de driedelige structuren. Het eerste element is superieur aan het tweede en het derde en het derde aan het tweede. De volgorde in belangrijkheid wordt dus: 1 - 3 - 2. Het nevenaccent op de derde eenheid leidt als het ware naar het accent op de eerste toe. Dit geeft de swing. Toch komt nog vaak het binaire principe naar voren. Zodra bv. 2 triolen achter elkaar komen is de eerste superieur aan de tweede terwijl te gelijktijd de hiërarchische structuur per trioel intact blijft. Het gevaar is wel, dat ondergeschikte tonen in ritmisch metrische zin hun muzikale functie niet ten volle toebedeeld krijgen. Kijk hiervoor nog eens naar het Neuro-Motorisch-Studieprotocol. Ondergeschikt in de hiërarchie van de accenten is nog niet onbelangrijk en ondergeschikt in harmonische of anderszins muzikale betekenis.

Micca